

переміщення населення через кордони тих чи інших територій незалежно від їх мети, тривалості та регулярності.

Природний процес відтворення населення сьогодні і в недалекому майбутньому не в змозі задовольнити економіку України, на наш погляд, сьогодні слід провадити дуже вивірену міграційну політику, хоча б для того, щоб, принаймні, стабілізувати чисельність населення.

Так, Україна сьогодні могла би стати бажаним об'єктом для мігрантів афро-азіатського походження, якби питання здобуття громадянства вирішувалися набагато простіше. Також необхідно застосовувати заходи щодо залучення мігрантів з колишніх республік Радянського Союзу, а також забезпечувати створення належних умов в сфері праці та відпочинку для власних громадян з метою зниження їх відтоку з України.

ЛІТЕРАТУРА

1. Курило І. Деякі демографічні передумови формування економічної активності та соціальної стратифікації населення України / І. Курило // Україна: аспекти праці. – 2003. – № 8. – С. 19-25.
2. Економіка України за січень 2006 р. // Урядовий кур'єр. – 2006. – № 37. – С. 8.
3. Словник іншомовних слів / За ред. І. Мельничука. – К. : Головна редакція УРЕ, 1977. – 775 с.
4. Романюк М. Д. Міграції населення України за умов перехідної економіки: Методологія і практика регулювання / М. Д. Романюк ; НАН України, Рада по вивченню продуктивних сил України. – Львів : Світ, 1999. – 289 с.

Володимир Вольвач,
студент мІПТ групи
гуманітарно-економічного факультету
Наук. керівник: **Т. Ф. Сидорченко,**
к.е.н., доцент (БДПУ)

ВПЛИВ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ НА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

Актуальність теми. Економічні перетворення, які відбуваються у національній економіці, беззаперечно вказують на необхідність розробки і застосування нових підходів до розвитку інвестиційного процесу в країні взагалі та в її регіонах зокрема. Адже інвестиційна діяльність є тією вирішальною ланкою в економічній політиці держави, активізація якої дозволить забезпечити економічне зростання та приріст соціального ефекту, збалансувати макроструктури.

Ступінь досліджуваності проблеми. Аналіз наукових джерел засвідчив, що невисока інвестиційна активність в Україні зумовлена низькою інвестиційною привабливістю країни. Питанням виявлення і ефективного залучення інвестиційних ресурсів присвячені роботи таких відомих вчених О.Амоша, П.Беленький, Б.Данилишин, Б.Литвин, А.Пересада та інші.

Мета і методи досліджування. Метою дослідження є розробка пропозицій та рекомендацій щодо залучення іноземних інвестицій.

Сутність дослідження. Як показала практика проведення економічних реформ в Україні, виробничі інвестиції є найсуттєвішим чинником макроекономічної рівноваги. Сам по собі ринок (без перебудови державного регулювання, використання новітніх досягнень науки й техніки) не в змозі слугувати надійною гарантією зростання економіки й зростання ефективності виробництва.

Не слід забувати про позитивний досвід зарубіжних країн. Так, серед чинників швидкого відродження Південної Кореї деякі експерти називають значне фінансування з боку США. Проте важливим є не те, скільки грошей одержано (у спільні проекти було залучено 1 млрд. дол. США), а як їх використано. Південна Корея вклала кошти в техніку і технології [1]. На Україні ж ефективність витрачання коштів низька і вагомих результатів немає.

Ще одним чинником, який впливає на визначення стратегічних напрямків інвестиційної діяльності, є розвиток інфраструктури. Держава відіграє важливу роль у створенні і захисті інститутів інфраструктури, оскільки вона забезпечує «м'яку» зміну інституціональної інфраструктури, сприяє уникненню конфліктів між старими інституціями, які руйнуються, та новими, що виникають. Важливість розвитку інвестиційної інфраструктури полягає в її функціональному призначенні. Нині ринкова та інвестиційна інфраструктури в Україні недосконалі, оскільки окремі їхні елементи є недієздатними. Вітчизняні вчені-економісти переконані, що в разі різкого припливу великої маси інвестиційних ресурсів сучасна інфраструктура буде не в змозі поглинути їх, тобто її нерозвиненість і нерозвиненість інвестиційного менеджменту можуть стати значною перешкодою в процесі реалізації інвестиційної політики.

В Україні мають бути розроблені свої власні механізми державного регулювання не лише економікою в цілому, а й інвестиційною діяльністю зокрема, які б поєднували окремо взяті механізми світового економічного надбання та вітчизняну специфіку. Необхідно створити сприятливий інвестиційний клімат, який забезпечив би залучення і раціональне використання коштів та їх інвестування в найбільш ефективні високотехнологічні виробництва, що створять умови для запуску інвестиційного мультиплікатора, а також розвитку суміжних виробництв. Дуже вагомою є форма надання іноземних інвестицій. Тому характер майбутніх інвестицій в Україну та пріоритети їх використання набувають особливої ваги.

Малосприятливий інвестиційний клімат в Україні – головна причина відсутності стратегічних іноземних інвестицій. Стратегічні інвестори займають вичікувальну позицію, особливо у плані залучення середнього й великого капіталу. Спостерігається невпевненість інвесторів у подальшому співробітництві.

Досвід найбільших реципієнтів переконує, що активізація іноземного інвестування – це наслідок пожвавлення економіки та появи позитивних тенденцій у відродженні виробництва, а не його причина. Іншими словами, досягнення в країні певної макроекономічної стабільності

та зростання виробництва – передумова зовнішніх надходжень, а не навпаки.

Основні висновки. Потрібно підвищити вплив держави на промислову політику. Враховуючи на те, що на сьогодні більшість підприємств розвивається за рахунок внутрішнього інвестування, держава має стати на захист розвитку українського підприємництва, здійснивши низку заходів для сприяння залученню іноземних інвестицій. Якщо охарактеризувати на даному етапі процес виробництва, то слід зазначити, що сьогодні воно перебуває на низькому рівні. Тому необхідною передумовою сприятливого режиму іноземних інвестицій є забезпечення інноваційного типу розвитку підприємств. Для ефективного забезпечення цього принципу потрібно інноваційну сферу включити до загальнодержавної, забезпечивши державною підтримкою та фінансуванням пріоритетні напрями науки.

ЛІТЕРАТУРА

1. Мусіна Л. Економічна політика і розвиток реформ в Південній Кореї: досвід для України // Економіка України. – 2012. – №6 – с.77-85.

Альона Галатова,

студентка 1 курсу

Бердянського економіко-гуманітарного коледжу БДПУ

Наук. керівник: **Г.О.Сенченко,**

викладач (БЕГК БДПУ)

ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ РЕСТОРАННИХ ТЕХНОЛОГІЙ – НОВА ФІЛОСОФІЯ ГОСТИННОСТІ

Постановка проблеми. У світі конкуренції різноманітних закладів ресторанного господарства одним із головних завдань є утримання постійних клієнтів та залучення нових. Для досягнення цього лише поліпшення якості продукції та обслуговування замало. На сьогодні стає актуальним введення інноваційної складової у технологію ресторанного господарства та пропозиція ексклюзивних послуг. Інновації, що застосовують у закладах ресторанного господарства, підвищують конкурентність закладу в сучасних жорстких умовах, вони формують нову філософію підходу до процесу гостинності.

Метою дослідження є аналіз інноваційних ресторанних технологій та визначення шляхів формування у майбутніх фахівців з технології харчування наукового підходу до вивчення інновацій, які використовуються в сучасній індустрії ресторанного господарства.

Виклад основного матеріалу. Вперше термін «інновація» було використано американським економістом австрійського походження Йозефом Шумпетером. Вчений розробив першу класифікацію інновацій, яка стала класичною і використовувалася до кінця 60-х рр.

На сучасному етапі інновації класифікують за різними ознаками. Так, залежно від технологічних параметрів інновації підрозділяють на продуктові і процесні. Продуктові інновації включають застосування нових